

Arrestnummer 1 732 / 2024
Repertoriumnummer 2024 / 2216
Datum van uitspraak 26 april 2024
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal 2023/VJ11/326 Notitienummer eerste aanleg HV.66.LQ.17938/2020

☐ Registreerbaar

☒ Niet registreerbaar

Hof van beroep Brussel

Arrest

15e kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

De zaak van het Openbaar Ministerie tegen :

, RRN , geboren
, Franse nationaliteit, wonende te

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester , advocaat te loco meester
, advocaat te .

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek;

op het perceel gelegen te , kadastraal
gekend als
eigendom van ingevolge akte van aankoop verleden door notaris
dd. 5 december 2003,

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

te in de periode van 26 november 2020 tot en met 5 januari
2022

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk het plaatsen van twee kleine houten constructies en het bouwen van een half gesloten en half open constructie in metselwerk, zonder voorafgaande vergunning en in strijd met het ruimtelijk uitvoeringsplan

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

te in de periode van 26 november 2020 tot en met 28
februari 2022

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk het gewoonlijk gebruiken van het perceel voor de opslag van o.a. bouwmaterialen, zonder voorafgaande vergunning en in strijd met het ruimtelijk uitvoeringsplan

(art. 4.2.1.; 5°, a); 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

C gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

te in de periode van 25 maart 2020 tot en met 28
februari 2022

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn

van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk het gewoonlijk gebruiken van het perceel voor het parkeren van personenvoertuigen en bestelwagens zonder voorafgaande vergunning en in strijd met het ruimtelijk uitvoeringsplan

(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

D gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor plaatsen van één of meer verplaatsbare constructies voor bewoning zonder of in strijd met een geldige vergunning

te in de periode van 5 januari 2022 tot en met 28
februari 2022

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare constructies die voor bewoning kunnen worden gebruikt, in het bijzonder woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen en tenten, met uitzondering van het kamperen op een toeristisch logies dat voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4 van het decreet van 5 februari 2016 betreffende het toeristische logies, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk het gewoonlijk gebruiken van het perceel voor het plaatsen van woonwagens zonder voorafgaande vergunning en in strijd met het ruimtelijk uitvoeringsplan

(art. 4.1.1., 3°, 4.2.1., 5°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Overwegende dat de verdachte tevens gedagvaard wordt om zich overeenkomstig art. 6.3.1 §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te horen veroordelen tot het herstel van de plaats, overeenkomstig de herstellvordering van de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van waarover

de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering op 25 maart 2022 gunstig advies gegeven heeft.

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van , op 31 augustus 2022, ref. :

2. BESTREDEN BESLISSING

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 27 januari 2023 door de beklaagde;
- 1 februari 2023 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de kamer 25N van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel d.d. 13 januari 2023, dat onder meer als volgt beslist :

Op strafgebied

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D tot een geldboete van 8.000,00 EUR, zijnde 1.000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 20 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 6.000,00 EUR, zijnde 750,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de gerechtskosten die worden begroot op 264,00 EUR.

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Wat betreft de herstellvordering:

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en in volgende mate gegrond.

Beveelt de beklaagde om op het perceel gelegen te
kadastraal gekend als
eigendom van ingevolge akte van
aankoop verleden door notaris dd. 5 december 2003 over te gaan
tot het herstel in oorspronkelijke staat wat inhoudt:

- het stoppen van het gebruik van het perceel voor opslag;
- het verwijderen van de constructies op het perceel;
- het verwijderen van al het gestockeerde materiaal op het perceel;
- het verwijderen van de verharding op het perceel.

Zegt dat het bevel dient te worden uitgevoerd binnen een termijn van 6 maanden na betekening van dit vonnis, op straffe van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging, met een maximum aan te verbeuren dwangsommen van C 100.000,00.

Zegt dat — voor zover de beklaagde in gebreke blijft het bevel binnen de genoemde termijn uit te voeren — het college van burgemeester en schepenen van
en de stedenbouwkundig inspecteur gemachtigd
wordt de nodige werken uit te voeren op kosten van de beklaagde.

Publicatie

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaardingen vermeld zal worden op de wijze bepaald in de artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet, op kosten van de beklaagde.

3. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gezien de neergelegde conclusies en stukken.

4. BEOORDELING

1. De hogere beroepen van beklaagde en van het openbaar ministerie zijn tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld en, gelet op de tijdig ingediende grievenformulieren, niet vervallen.

Beklaagde voert grieven aan wat betreft de procedure (de verjaring), de schuldvraag, de straf en de herstelvordering.

Het openbaar ministerie heeft een volgappel ingesteld en voert ook een zelfstandige grief tegen de straf aan.

2. De omschrijving van de telastleggingen B, C en D wordt in die zin aangepast dat beklaagde de bedoelde handelingen niet zelf heeft uitgevoerd, maar dat hij als eigenaar van het betrokken perceel heeft toegestaan of aanvaard dat het misdrijf werd gepleegd, wat strafbaar wordt gesteld door artikel 6.2.1.7° VCRO.

Met deze omschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als in de oorspronkelijke omschrijving van telastleggingen B, C en D en het hof heeft beklaagde en het openbaar ministerie uitgenodigd hierover hun standpunt uiteen te zetten.

Er zijn geen andere middelen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering die het hof ambtshalve zou moeten opwerpen.

De rechtstreekse dagvaarding is overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid op 31 augustus 2022

De straffvordering is ontvankelijk.

3. Beklaagde werpt op dat de straffvordering van de feiten van telastlegging A verjaard is in zoverre ze betrekking heeft op de gemetselde constructie.

Bij het plaatsbezoek op 5 januari 2021 heeft de verbalisant ruimtelijke ordening rechts vooraan op het perceel, ter hoogte van de toegangspoort, een vaste halfopen constructie, vermoedelijk in metselwerk en met een dak uit golfplaten, opgemerkt.

Deze constructie is nog niet te zien op de luchtfoto's van 12 juli 1990 en 16 februari 2002, maar wel op de luchtfoto van 6 april 2007 en de daarop volgende luchtfoto's (zie stuk 3/8, p. 3, van het strafdossier).

De oprichting van deze constructie was dus ten laatste op 6 april 2007 voltooid, zodat de vijfjarige verjaringstermijn, die niet werd gestuit of geschorst, ten laatste op 5 april 2012 was verstreken.

4. Wat de overige feiten van telastlegging A betreft, namelijk het oprichten van twee kleine houten constructies, verklaart beklaagde daer geen weet van te hebben.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

De twee houten constructies tegen de haag, één links en één rechts achteraan op het terrein, werden duidelijk door de verbalisant waargenomen bij het plaatsbezoek op 5 januari 2021 en zijn op de luchtfoto van 25 maart 2020 nog niet te zien. Zij moeten er dus nadien geplaatst zijn.

Beklaagde is eigenaar van het perceel en er valt niet in te zien wie anders dan hij er baat bij heeft die houten constructies daar te plaatsten. Het feit van telastlegging A is bewezen wat de houten constructies betreft.

5. Dat het perceel gewoonlijk werd gebruikt om bouw materiaal te stockeren (telastlegging B), voertuigen te parkeren (telastlegging C) en woonwagens te plaatsen (telastlegging D) blijkt uit de vaststellingen van de processen-verbaal van 26 november 2020, 6 januari 2022 en 28 februari 2022 en de bijgevoegde foto's (stukken 3/8-2, 3/8 en 9 van het strafdossier).

Beklaagde betwist die vastgestelde feiten niet, noch dat er voor die handelingen niet de vereiste vergunning was afgeleverd.

Beklaagde voert aan dat alle handelingen werden gesteld door derden, buiten zijn wil om en dat hij daar nooit mee ingestemd heeft.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

Beklaagde is sedert einde 2003 eigenaar van het perceel.

Op luchtfoto's van 2007, 2014 en 2017 blijkt dat er ook toen al talrijke voertuigen en caravans gestald werden op het perceel. Die feiten vallen buiten de incriminatieperiode, maar hieruit kan wel afgeleid worden dat het terrein bekend stond als een plaats waar men voertuigen en caravans of woonwagens kon stallen.

Uit de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt dat beklaagde dit gebruik van zijn terrein verder heeft aanvaard.

In hoger beroep legt beklaagde enkele verklaringen over van personen, alle met de Franse nationaliteit, die elk verklaren dat beklaagde hen in 2019 of 2020 had gevraagd om naar te gaan en daar aan de woonwagengewoners te vragen het terrein te verlaten.

Deze verklaringen, waarvan sommige opgesteld zijn op 24, 25 en 26 maart 2024 – dus vlak voor de rechtszitting van het hof van beroep van 28 maart 2024 –, zijn niet enkel twijfelachtig, maar bovendien niet pertinent. De vaststellingen van de telastlegging met betrekking tot het plaatsen van woonwagens zijn in de tijd gesitueerd begin 2022, dus twee tot drie jaar nadat de personen die een verklaring hebben afgelegd zouden ter plaatse zijn geweest.

Indien beklaagde verkelijk had willen beletten dat zijn terrein verder werd gebruikt voor het stallen van voertuigen en woonwagens, dan had hij de gemeente kunnen vragen tussen te komen, desnoods met tussenkomst van de politie.

Er werden op 28 februari 2022 niet minder dan twaalf tot vijftien voertuigen (wagens, bestelwagens en woonwagens) aangetroffen op het perceel. De persoon die voor de groep het woord voerde verklaarde de eigenaar van het terrein (beklaagde te kennen, wat effectief zo bleek te zijn toen hij hem tijdens de inspectie opbeide (zie stuk 9 strafdossier).

Uit deze gegevens besluit het hof dat beklaagde er wel degelijk van op de hoogte was dat het terrein nog steeds voor het stallen van voertuigen en woonwagens werd gebruikt.

De feiten van telastleggingen B, C en D zijn bewezen.

6. De bewezen misdrijven zijn opgeleverd door eenzelfde opzet.

De door de eerste rechter opgelegde geldboete is wettig en noodzakelijk om beklaagde te doen inzien dat hij handelingen op zijn terrein met een dergelijke impact op de ruimtelijke ordening niet mag toestaan wanneer daar niet de nodige vergunningen voor zijn afgeleverd.

De eerste rechter heeft de tenuitvoerlegging van de geldboete voor drie vierden uitgesteld. Het hof bevestigt deze maatregel, die een blijvende aansporing voor beklaagde zal zijn om zich voortaan aan de regelgeving inzake ruimtelijke ordening te houden en om hem ervan te weerhouden in de toekomst nog

stedenbouwkundige misdrijven op het perceel toe te staan. Eén vierde van de geldboete blijft effectief, om beklaagde tot het besef te brengen dat zijn lakse houding de openbare orde schaadt.

7. Beklaagde wordt veroordeeld tot betaling van :
- een bijdrage van 200 euro aan het Slachtofferfonds,
 - een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,
 - een vaste vergoeding, die nu 58,90 euro bedraagt,
 - de kosten van de strafvordering, die alle gemaakt zijn om de bewezen misdrijven op te sporen en te vervolgen.

Beklaagde is gehouden tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep.

8. De burgerlijke belangen uit de feiten die bewezen zijn, blijven aangehouden in eerste aanleg.

Over de herstellvordering.

9. De intercommunale heeft bij brief aan het parket van 15 april 2022 een herstellvordering ingediend.

De Hoge Raad voor de handhavingsuitvoering heeft op 7 april 2022 positief advies verleend.

De herstellvordering is ontvankelijk.

10. De herstellvordering strekt tot het herstel van de plaats in de vorige staat, wat inhoudt:

- het stoppen van het gebruik van het perceel als terrein voor opslag,
- het verwijderen van constructies op het perceel,
- het verwijderen van al het gestockeerde materiaal op het perceel,
- het verwijderen van de verharding op het perceel.

In zoverre de herstellvordering betrekking heeft op de 'gesloten en half open constructie in metselwerk', bedoeld in telastlegging A, is ze bij de strafrechter gebracht wanneer de strafvordering reeds verjaard was.

In zoverre de herstellvordering de verwijdering beoogt van de verharding op het perceel, die niet het voorwerp is van enige telastlegging, is ze niet geënt op een misdrijf dat bij het hof is aangebracht en kan het hof er evenmin uitspraak over doen.

In zoverre de herstellvordering de verwijdering beoogt van al het gestockeerde materiaal op het perceel, stelt het hof vast dat dit reeds is gebeurd, zoals blijkt uit stuk 9, p. 3, van het strafdossier: *"Het bouw materiaal dat op 06/01/2022 op het terrein aanwezig was, is verwijderd van het terrein"*. Op dit punt is de herstellvordering zonder voorwerp.

Voor het overige ken het hof de herstellvordering toe.

De herstellvordering steunt op wettige redenen.

Uit het ruimtelijk uitvoeringsplan van 13 juni 2017 blijkt dat er ter plaatse weliswaar tijdelijk terreinen kunnen gebruikt worden voor kleinschalig wonen in verplaatsbare constructies, maar dat het doel is om uiteindelijk toch terug te keren naar de agrarische bestemming. Bovendien kan volgens het RUP het betrokken perceel van beklaagde Rondage (in het RUP aangeduid als 'kamer 2') maar voor wonen in woonwagens gebruikt worden, wanneer eerst het naastliggende perceel (in het RUP aangeduid als 'kamer 1') volledig ingevuld is als vergund terrein voor wonen in verplaatsbare constructies. Aan die voorwaarde was niet voldaan.

In die omstandigheden is het gewoonlijk gebruik van het perceel voor het stallen van een groot aantal voertuigen en woonwagens niet kennelijk verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening.

Er zijn ook geen bouw- of aanpassingswerken waarmee de plaatselijke ordening kan worden hersteld.

De verwijdering van de houten constructies en de staking van het strijdige gebruik zijn de aangewezen vorm van herstel.

11. Een hersteltermijn van drie maanden volstaat. Beklaagde heeft al ruim de tijd gehad om zich in regel te stellen en geeft nu zelf aan dat hij geen strijdig gebruik van zijn perceel meer wil toelaten.

Een dwangsom van 125 euro per dag vertraging is noodzakelijk als prikkel voor beklaagde om het herstel uit te voeren. Het totaal aan te verbeuren dwangsommen wordt begrensd op 100.000 euro.

12. Overeenkomstig artikel 6.3.4. § 1. VCRO zijn de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester van _____ gemachtigd ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel te voorzien in de plaats en op kosten van beklaagde.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gezien de aangehaalde wetsbepalingen in het bestreden vonnis alsook de artikelen:

- 24 en 25 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 6.2.1.1° en 7° van de V.C.R.O.;
- 84 van de Hypotheekwet;

Op strafrechtelijk gebied

Doet het bestreden vonnis teniet behalve in zoverre de eerste rechter de burgerlijke belangen uit de bewezen misdrijven aanhoudt en, opnieuw rechtsprekend;

Voegt in de omschrijving van de telastleggingen B, C en D tussen de woorden "namelijk" en "het gewoonlijk gebruiken" volgende woorden in: "*als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard*".

Verklaart de strafvordering vervallen wegens verjaring voor telastlegging A met betrekking tot "*het bouwen van een half gesloten en half open constructie in metselwerk*".

Veroordeelt beklaagde _____ wegens de feiten van telastlegging A (beperkt tot het plaatsen van twee kleine houten constructies), B, C en D, verenigd, tot **8.000 euro geldboete** (1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen), bij niet betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van vijftien dagen.

Stelt de tenuitvoerlegging van de geldboete voor drie vierde (6.000 euro) uit gedurende drie jaar.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van :

- een vergoeding van 200 euro aan het Slachtofferfonds,
- een vergoeding van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,
- een vaste vergoeding van 58,90 euro,
- de kosten van de strafvordering, deze in eerste aanleg bepaald op 264,00 euro en deze in hoger beroep begroot op 74,80 euro.

Over de herstellvordering

Doet het bestreden vonnis teniet en, opnieuw rechtsprekend;

Verklaart zich niet bevoegd in zoverre de herstellvordering de verwijdering beoogt van de 'gesloten en half open constructie in metselwerk', bedoeld in telastlegging A, en de verharding op het perceel.

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp in zoverre de verwijdering wordt beoogd van al het gestockeerde materiaal op het perceel.

Beveelt beklaagde op het perceel te
in het kadaster geregistreerd als

- de twee kleine houten constructies te verwijderen,
- het gewoonlijk gebruik van de grond voor de opslag van materialen, het parkeren van personenwagens en bestelwagens en het plaatsen van woonwagens te staken.

Bepaalt dat het herstel moet worden uitgevoerd binnen een termijn van drie maanden, die ingaat op de dag dat het gegeven arrest in kracht van gewijsde treedt.

Bepaalt een dwangsom van 125 euro per dag vertraging, die pas verschuldigd is na betekening van het gegeven arrest, en stelt het maximum aan te verbeuren dwangsommen vast op 100.000 euro.

Beveelt dat het gegeven arrest op de kant van de overgeschreven gedinginleidende akte wordt ingeschreven op de wijze, vermeld in artikel 84 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 op kosten van beklaagde

Aldus gevonnist door :

raadsheer, dd. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend magistraat,

magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

plaatsvervangend magistraat, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te tekenen;

en uitgesproken (conform artikel ~~782~~ ⁷⁸⁵ bis en ~~785~~ Ger. W.) door de voorzitter
in openbare terechtzitting van **26 april 2024** waar aanwezig
waren :

raadsheer, dd. voorzitter,
advocaat-generaal,
griffier,